

07 MARTIE

PARACLISUL

SF. CUVIOS

PAVEL CEL SIMPLU

DE LA NITRIA

PARACLISIER-GR

ΜΑΡΤΙΟΣ Ζ

ΠΑΥΛΟΣ ΟΣΙΟΣ ΑΠΛΟΥΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

*(ἱερομονάχου Ἰωάννου Δημητριάδου Κατουνακιώτου·
π. Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος)*

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὰ τὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἡ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τὸ:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἕξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν
οἰκειῶν στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

*Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ὡς τῆς ἀπλότητος ὑπέρτιμον σκεῦος, καὶ τοῦ Σωτῆρος θεοφόρος θεράπων, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως καθικέτευε, Παῦλε παμμακάριστε, ὅπως πάσης ἀνάγκης, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ κινδύνων ῥυσθῶμεν, οἱ σὲ τιμῶντες Πάτερ εὐλαβῶς, καὶ τὴν θερμὴν σου, αἰτοῦντες ἀντίληψιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Αἶτει μοι λύσιν παθῶν, ὦ Παῦλε. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἀγγέλων χορείαις ἐν οὐρανοῖς, Παῦλε συγχορευῶν,
καθικέτευε ἐκτενῶς, παισιμάτων διδόναι ἡμῖν λύσιν,
καὶ πειρασμῶν πολυτρόπων συγχώρησιν.

Ἰλύος με κάθαρον τῶν παθῶν, Παῦλε θεοφόρε,
ἱκεσίαις σου πρὸς Χριστόν, καὶ πάσης μανίας τοῦ
βελίαι, ῥῦσαί με Πάτερ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Ποιητὴν, δυσώπει
λυτροῦσθαι, πονηρίας με χαλεπῆς, ὦ Παῦλε
ἀπλότητος ἢ στήλη, καὶ φωτισθῆναι φωτὶ μετανοίας
με.

Θεοτοκίου.

Ἐκ Σοῦ ἀνατέταλκεν ἐν σαρκί, ὁ πάντων Δεσπότης,
ὥσπερ Ἥλιος τῆς ζωῆς, οὗ λάμπρυνον Κόρη ταῖς
ἀκτῖσι, τὴν σκοτισθείσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ φωτισμὸν αἴτησαι, παρὰ τοῦ
Σωτῆρος τῶν ὅλων, Παῦλε μακάριε, καὶ παθῶν
λύτρωσιν, τοῖς προσιούσιν ἐν πίστει, τῇ θερμῇ
πρεσβείᾳ σου, καὶ σὲ γεραίρουσι.

Μοναστὴς θεοφόρος καὶ ἀσκητὴς Ὅσιος, Παῦλε
θεοφόρε ἐδείχθης, τῇ συντονίᾳ σου· ὅθεν ἀνάδειξον,
κάμῃ θερμὸν κατὰ πάντα, εἰς ὃ σχῆμα ἔλαβον, βίου
λαμπρότητι.

Ὅλικῶς καθυπεύκων τοῖς ἱεροῖς ῥήμασι, Παῦλε
Ἀντωνίου τοῦ πάνυ, ἐπλήσθης χάριτος· ὅθεν

ὑπήκοον, κάμῃ ἀπέργασαι Πάτερ, ἐν τοῖς δικαιώμασι, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίου.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα καὶ τοῦ παντός Κύριον, τέτοκας ἐν ὕλῃ βροτεία, ἄνευ συγχύσεως, Κόρη Ἰὼ πρέσβευε, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ῥύεσθαι τοὺς μέλποντας, τὰ μεγαλεῖά Σου.

Διάσωσον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐκ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης, Πάτερ Παῦλε τὸ τῆς ἀπλότητος σκῆνωμα, τοὺς προσιόντας τῇ θείᾳ σου προστασίᾳ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Χριστὸν τὸν Θεόν, ἱκέτευε δεόμεθα, ἐκ πάσης ἡμᾶς, στενώσεως καὶ θλίψεως, λυτροῦσθαι Παῦλε Ὅσιε, καὶ ἐν φόβῳ τῷ θείῳ πορεύεσθαι, ἐν ταῖς τρίβοις τῶν θείων ἐντολῶν, ὡς ἂν τῆς ἀλήκτου ζωῆς τύχωμεν.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λυμεῶνα τὸν κάκιστον, τὸν τὴν ἀμαρτίαν κόσμῳ εἰσάξαντα, καθ' ἡμῶν ἐπιτιθέμενον, Πάτερ Παῦλε σύντριψον πρεσβείαις σου.

Ἦδωρ βλῦσόν μοι ἄνωθεν, Παῦλε θεοφόρε θείας χρησιότητος, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, τῶν παθῶν σβεννῦόν μου τοὺς ἄνθρακας.

Συμπαθῶς ἐπικλώμενος, ταῖς φωναῖς τῶν πίσει
παρακαλούντων σε, Πάτερ Παῦλε δίδου ἅπασι, τὴν
χαρὰν τὴν θείαν καὶ οὐράνιον

Θεοτοκίου.

Ἰασαι μου τοὺς μώλωπας, τῆς ψυχῆς Παρθένε καὶ
τοὺς τοῦ σώματος, ἡ τεκοῦσα τὸν ῥυσάμενον, τὸν
Ἄδὰμ τῆς πάλαι κατακρίσεως.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νόμῳ τοῦ Θεοῦ, πολιτεύεσθαι ἐνίσχυσον, ἐν ἀπλότητι
καὶ βίῳ καθαρῷ, θεοφόρε Πάτερ Παῦλε τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Πάθη τὰ δεινὰ, τὰ ὁσῶραι τυραννοῦντά με,
ἀπομάρανον καὶ νέκρωσον σοφέ, τῇ θερμῇ σου ἰκεσίᾳ
πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄμεμπτον ζώην, διανύσας Παῦλε Ὅσιε, ἐν ἀμέμπτῳ
πολιτεία καὶ σεμνῇ, βιοτεύειν με ἐνίσχυσον μακάριε.

Θεοτοκίου.

Θρόνος τοῦ Θεοῦ, καθωράθης ὑψηλότατος, ἐν
ἀγκάλαις Σου βαστάζουσα ἀγνή, τὸν τὰ σύμπαντα
κρατοῦντα καὶ βαστάζοντα.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ὡς πλήρης, θείας ἀπλότητος Παῦλε, ἐπληρώθης
θεϊκῶν χαρισμάτων, καὶ τῇ ἐντεύξει τῇ σῆ τὰς
δυνάμεις, τοῦ πονηροῦ κοσμοκράτορος ἤλασας, οὐ
τῆς κακίας καὶ ἡμᾶς, ἀσινεῖς διαφύλαττε Ἄγιε.

Νεκρώσας, τὸν πολυμήχανον ὄφιν, τῇ ἀπλότητι τῇ σῆ
θεοφόρε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτου νέκρωσον ῥύμην, καὶ
ἀσφαλῶς τὴν ζωὴν ἡμῶν ἴθουνον, ἐπὶ λιμένα τῶν
σεπτῶν, τοῦ Θεοῦ προσταγμάτων δεόμεθα.

Ἦράθης, πλήρης δυνάμεως θείας, ἰσαγγέλω πολιτεία
σου Πάτερ· ὄθεν ἐχθροῦ, τὰς δυνάμεις καθεῖλες, καὶ
ἀσθενοῦντας ἰάσω ἐντεύξει σου· ὄθεν θεράπευσον
κάμέ, ἀσθενοῦντα ψυχῇ τε καὶ σώματι,

Θεοτοκίου.

Ποικίλαις, περιπεσῶν ἀμαρτίαις, ἐμακρύνθην τοῦ
Θεοῦ Θεοτόκε· ἀλλὰ τῇ Σῆ, προστασία προστρέχω,
καὶ ἐκβοῶ ἐκ μυχιῶν καρδίας μου· ἀπάλλαξόν με
τοῦ ἐχθροῦ, τῆς πικρᾶς δυναστείας καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐκ πάσης ἡμᾶς
ἀνάγκης, Πάτερ Παῦλε τὸ τῆς ἀπλότητος σκῆνωμα,
τοὺς προσιόντας τῇ θείᾳ σου προστασία.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ θερμοτάτῃ πρεσβείᾳ σου Ὅσιε, τῆς τοῦ ἐχθροῦ
πονηρίας με λύτρωσαι, καὶ δίδου μοι δύναμιν
δέομαι, ὡς ἂν ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀπλότητι, διέλθω
ζωὴν τὴν ἐπίγειον.

Προκείμενον: *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστί.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. **Στ.:** *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Βίου καθαρότητι, καὶ ἐν ἀπλότητι πάση, Θεῷ εὐηρέστησας, Παῦλε παμμακάριστε, δι' ἀσκήσεως καὶ πολλῆς μέτοχος, χάριτος ἐγένου· διὰ τοῦτό σου δεόμεθα· ἡμᾶς ἀπάλλαξον, πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιθέσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, καὶ πολυειδῶν περιστάσεων, καὶ πταισμάτων αἴτει,

συγχώρησιν ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ, ὡς ἂν ἀμέμπτως βιώσαντες, δόξης θείας τύχωμεν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκαθάρτων πνευμάτων ὡς καθεῖλες τὴν ῥύμην Παῦλε μακάριε, οὕτω παθῶν τῆς λύμης, ἐκκάθαρον λιταῖς σου, τοὺς βοῶντας ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπὲρ πάντων δυσώπει τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων Παῦλε μακάριε, ῥυσθῆναι πάσης βλάβης, καὶ πάσης δυσχερείας, τοὺς πιστῶς ἀνακράζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος φέγγει τῆς ἀπλότητος Πάτερ καὶ τῆς ἀσκήσεως, λαμπρύνεις τὰς καρδίας, τῶν ἀρετῶν ἀκτῖσι, τῶν βοῶντων ἐκάστοτε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων ἐσαρκώθη ὁ Λόγος ὁ ὑπερούσιος, καὶ πάσης ἀλογίας, ἐρρύσατο Παρθένε, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Γνώμη εὐθεία, εὐραστήσας Κυρίῳ, Παῦλε Ὅσιε Αὐτῷ εὐαρεστεῖν με, δύναμιν παράσχου, ἵνα σε μακαρίζω. Ἐκ πολυπλόκων, ἐπηρειῶν τοῦ βελίार, Παῦλε Ὅσιε ἀτρώτους διατήρει, τοὺς ὑπερυψοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥῦσαί με Πάτερ, ἐκ λογισμῶν ἀκαθάρτων, καὶ παράσχου μοι μετάνοιαν γνησίαν, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς σου ἰκεσίαις.

Θεοτοκίου.

Ἄδιαφθόρως, φθορᾶς τὸν λύτην τεκοῦσα, ἀειπάρθενε Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ἐκ φθοροποιῶν με, λύτρωσαι νοσημάτων.

Ἠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκου.

Συνὼν Ἀγγέλων δήμοις, Παῦλε θεοφόρε, μὴ διαλίπης πρεσβεύων δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει μακαριζόντων σε.

Ἴσχὺν ἡμῖν ἐξάιτει, κατὰ πάσης βλάβης, τοῦ βροτοκτόνου ἐχθροῦ Παῦλε Ὅσιε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἀξίως σὲ θαυμασώσαντος.

Μεγίστης εὐκληρίας, κατηξιωμένος, μεγάλων πόνων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τοὺς σὲ γεραίροντας Παῦλε ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδὸν ἡμᾶς βαδίζειν, τὴν πρὸς σωτηρίαν, δίδου ἰσχὺν ταῖς πρεσβείαις σου Ἄγιε, οἷα μεσίτης καὶ πρέσβυς ἡμῶν πρὸς Κύριον,

Θεοτοκίου.

Ἐπίστου ὠφθης Μήτηρ, τοῦτον ἐκ γαστρὸς Σου, ἀπειρογάμως κυήσασα πάναγνε· διὸ ἀγνεΐας ἀκτῖσι τὸν νοῦν μου λάμπρυνον.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Βίον διανύσας ἀγγελικόν, ἐν ἐρήμῳ Πάτερ, ἐπληρώθης Θείου φωτός, καὶ τὴν τῶν δαιμόνων, ἐπάτησας μανίαν, οἷα Χριστοῦ θεράπων, Παῦλε μακάριε.

Πίστει Ἀντωνίῳ τῷ θαυμαστῷ, προσελθὼν ἐδείχθης, ἐκμαγεῖον τῶν ἀρετῶν, αὐτοῦ Πάτερ Παῦλε, ἀπλότητι ἐμπρέπων, καὶ ταπεινοφροσύνη τε καὶ πραότητι.

Σκεῦος ἀνεδείχθης τῶν ἀρετῶν, Παῦλε θεοφόρε, διὰ βίου ἀσκητικοῦ, ὡς συνωνυμήσας, τῆς ἐκλογῆς τῷ σκεύει, καὶ ἐναρέτου βίου, θεῖον ὑπόδειγμα.

Φρίττει τῶν δαιμόνων ἢ πονηρά, φάλαγξ θεοφόρε, ἦν σοι δέδωκεν ὁ Σωτὴρ, θεῖαν ἐξουσίαν, ἀμέμπτω πολιτεία· διὸ ἡμᾶς τῆς τούτων, βλάβης ἀπάλλατε.

Χαίροις Ἀντωνίου ὁ φοιτητῆς, Παῦλε θεοφόρε, καὶ ὁμόζηλος ἐν παντί· χαίροις μυροθήκη, ἀπλότητος ἀγίας, καὶ ἰσαγγέλου βίου, λύχνος πολύφωτος.

Δήμοις τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, καὶ χοροῖς Ἀγγέλων, συγχορευῶν Παῦλε σοφέ, πρέσβευε ἀπαύστως, ἡμῖν πταισμάτων λύσιν, διδόναι τοῖς ἐν πίστει, σὲ μακαρίζουσι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γάρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοκήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ Λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χρισομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Παῦλε, τῆς ἀπλότητος εἰκῶν, ταπεινοφροσύνης δοχεῖον, ἀξιοθαύμαστον, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, φθορᾶς καὶ θλίψεως, τῆ θερμῆ προστασία σου, καὶ τῆς πονηρίας, καὶ τῆς δολιότητος, τοῦ παλαμναίου ἐχθροῦ, ἔχων, πρὸς Χριστὸν παρρησίαν, Ὅν ἀεὶ δυσώπει διδόναι, θεῖον φωτισμὸν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.